

svare eders Neutralitet ved Vaabenmagt, men der er een Ting, Folkeretten maa kræve: at I slaas saa og saa længe for jeres Neutralitet, at det koster saa og saa meget Blod, at saa og saa mange Tusind Mennesker slaas ihjel eller lemlæstes. Men det er heller ikke sandt, noget saadant kræver Folkeretten ikke. Vi have blandt de Erklæringer, vi have indhentet i Forsvarskommissionen — Erklæringer, som ellers ofte anføres til Støtte for den Forsvarsordning, den højtærede Forsvarsminister vil have —, faaet en, der bl. a. siger dette, at selvfølgelig kræver Folkeretten ikke, at man endog skulde forsøge paa at opretholde sin Neutralitet lige overfor Krænkelser, der forvødes af en ganske overlegen og overvældende Magt, og det er selvfølgelig ogsaa det rigtige. Men jeg tror, at naar der i det hele er Spørgsmaal om Neutralitet, sammenblander man nu om Stunder Krig og Neutralitet, jeg tror, man i mange Tilfælde taler om et Forsvar og et Værn for Neutraliteten, hvor man i Stedet for at tale om at værne eller forsvare Neutraliteten med Vaabenmagt burde indrømme, at man var inde i en Krig, altsaa i en Tilstand, der ikke havde noget som helst med Neutralitet at gøre. Jeg vil gerne i saa Henseende anføre et Bevis, og jeg skal ikke her tage et Bevis, som er ført af en Mand, der er enig med mig eller ser, som jeg ser, paa Landets Politik i Almindelighed eller paa vor Militærpolitik i Særdeleshed, saa kunde man nemlig sige, at det regnede man for ingenting. Men jeg skal hente et Bevis fra en Udtalelse af en Mand, som i politisk Henseende staar paa akkurat samme Side som den, hvor den højtærede Forsvarsminister nu staar, paa Højres, paa deres Side, som ville have mere Militærvæsen her i Landet, der ville have København befæstet og alt, hvad dertil hører, en Mand som Professor Matzen. Han er jo ikke nogen ganske ubekendt Mand i mine Modstanderes Lejr; der er man vist tilbøjelig til at anse hans Udtalelser for gode. Man har ogsaa fra Forsvarskommissionens Side afæsket ham en Erklæring om, hvad han mener om Danmarks Forpligtelse til at hævde Neutraliteten, og da den Erklæring, han har afgivet, netop berører det Omraade, hvorpaa man her bevæger sig, naar der er Tale om, at vi skulde have mere Militærvæsen, det, der angaar Spørgsmaalet om Sjællands Okkupation, vil jeg her anføre hans Udtalelse. Den findes i Bilag til Forsvarskommissionens Betænkning, Side 132, og jeg skal med den højt-

ærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier.

Professor Matzen skriver her: „Men naar en Ekspedition fra Tyskland udrustes for at okkupere Sjælland, og den danske Regering beslutter at modsætte sig dette Foretagendes Gennemførelse med væbnet Magt, og det i den Anledning kommer til Kamp, saa er Krigstilstanden indtraadt, thi Krigen foreligger ifølge den almindelige Definition af dette Begreb i hvert Tilfælde, hvor to Stater ifølge Regeringernes derpaa rettede Beslutning anvende deres væbnede Magt mod hinanden“. Dette har intet med Neutralitet at gøre, og en Forsvarsordning, der er baseret paa at hindre denne Sjællands Okkupation fra tysk Side, har intet med Neutralitetens Opretholdelse at gøre. Jeg vil tillade mig at anføre, at Professor Matzen yderligere koncentrerer sine Udtalelser og siger: „Altsaa, ved et tysk Angreb paa Sjælland, hvorefter der fra dansk Side ydes væbnet Modstand, er Krigen mellem Danmark og Tyskland udbrudt“. Ja, selvfølgelig, men saa er der ikke Tale om Neutralitet og den Slags Ting. Det er man ganske ude over, og jeg siger derfor: Naar den højtærede Forsvarsminister har brugt Spørgsmaalet om Opretholdelsen af Landets Neutralitet som et af de Grundlag, hvorpaa han har villet basere den Forsvarsordning, han har forelagt os, er han i allerhøjeste Grad i Strid med de Folkeretslærere, der udtale sig om, hvad Neutralitet betyder, og hvad Krig betyder. Thi saa er den højtærede Forsvarsministers Plan en Plan, der har med Krigen at gøre, men ikke med Opretholdelsen af Neutraliteten.

Men selv om man nu ogsaa gik ind paa, at den højtærede Forsvarsministers Plan var en Plan, der hvilede paa Spørgsmaalet om Landets Neutralitet, kan man ikke undgaa at sige, at denne Plan aldeles ikke opfylder det Krav, som Neutralitetens Opretholdelse maatte stille, fordi den kun indeholder Forsvar eller Opretholdelse af Neutraliteten paa Sjælland. Der er jo ikke noget Menneske, der kan være i Tvivl om, at det, der af væbnet Magt lades tilbage i de øvrige Landsdele, er af saa ringe Betydning ogsaa efter den højtærede Forsvarsministers egen Opfattelse, at man ikke paa nogen Maade ved Hjælp af det vil være i Stand til at forsvare Neutraliteten paa disse Steder. Medens man til at hævde, forsvare eller opretholde Sjællands Neutralitet bruger ikke mindre end 36 Batailloner og det bedste Mandskab, idet